

Tina de vi de cal Barraquer

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: c de Baix, 23. Nucli urbà de la Torre d'Oristà. Oristà

Coordenades:

Latitud: 41.95509
Longitud: 2.05554
UTM Est (X): 421727
UTM Nord (Y): 4645221

Classificació

Número de fitxa 08151 - 213
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.115.091
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 61003DG2414N
Fitxes associades:
[Cal Barraquer](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 03/05/2007 - 02:00

Descripció

La tina de vi de cal Barraquer es troba integrada sota el mur de la façana est de cal Barraquer, al carrer de Baix de la Torre d'Oristà. La tina està integrada en un mur que separa cal Barraquer d'una granja que té adossada immediatament a l'est i s'hi accedeix a través d'un forat lateral. A l'interior hi ha una cavitat cilíndrica d'un diàmetre d'1.32 metres i una profunditat d'uns 2'80 metres revestida interiorment amb cairons de ceràmica vidriada de color roig de 40 x 40 centímetres.

Observacions:

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

Les tines eren elements indispensables en el procés d'elaboració del vi. En les zones on abundava el conreu de la vinya, com és el cas d'Oristà, bona part de les cases tenien una tina. El procés s'iniciava amb la recol·lecció del raïm, que era transportat amb portadores fins a la part superior de la tina, on es col·locaven unes fustes travesseres lleugerament separades anomenades brescat. El raïm s'abocava sobre el brescat i era trepitjat amb els peus. El suc que en sortia, el most, s'escolava a l'interior de la tina dipositant-se al fons i deixava com a residu la brisa, les restes del raïm xafat. En aquest punt es decidia si es volia fermentar el most amb la brisa o sense. Un cop el most havia fermentat es treia de la tina per una pedra amb un forat interior, la boixa, situada a la part baixa de la tina que solia donar al celler.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

